

Lepi kostumi delo naše neutrudljive mravlje tove, Linčke Vrečkove, so bili predmet vseobčnega občudovanja. Pred igro je bila deklamacija, odgovarjajoča proslavi. Nato je zbor, sestavljen iz učencev meščanske šole pod vodstvom ravnatelja Ferd. Šentjurca zapel »Bože pravde« in v eno slovenskih narodnih pesmic, v odmoru pa še eno srbsko in eno hrvaško. Splošno je bilo priznanje glede čiste intonacije, preciznega prednašanja in discipliniranosti triglasnega mladinskega pevskega zbora. Šolski salonski orkester pa je zaigral dva mična komada pred igro in še dva v odmoru. Seveda je žel zaslužen aplavz. Ta lepa proslava je donesla okoli 6.000 K dohodkov, ki se bodo uporabili v nabavo samoučil revni učencem.

—pa V proslavo rojstnega dne Nj. Vel. kr. Aleksandra I. smo privedli na Brezovici, 17. decembra t. l., v »Domu« šolskega predstava. Uvod: Kratak govor šolskega voditelja, zatem pokloni na pesem 5 deklet Nj. Vel., nato »Bože pravde«. Predstava je obsegala: 1. Prišla je miška... Petje, 2. Deklamacija: Abstinenca, Božična. Domače živali (ki so se morale ponoviti!) 3. Igrica: Čista vest, 4. Lepa naša domovina. Uspeh predstave je bil v vsakem oziru lep. Šolska knjižnica bo že obogatela za nekaj knjig. — Škoda, da je pobral davek patno dohodkov!

Književnost in umetnost.

—k Zadnja številka »Zvončka« ima sledečo vsebino: Anica: 12. november. Pesem, Jos, Vandot: Kekec na volčji sledi. Planinska pripovedka s 6 podobami. Desanka: Damijana. Pesem. Saša: Kako je godel oče Jazbec bosanskemu ciganu. Zgodba Pav. Plesničar: Osveta za Kosovo. Zgodovinski spis. Beograjski metropolit blagoslovja srbske zastave. Podoba. Fr. Ločnikar: Planinam, Pesem. Pouk in zabava. Koticček gospoda Doropoljskega. Ob sklepu XXIII letnika.

—k L. Andrejev. Povest o sedmih obešenih. Poslovenil Josip Vidmar. Prevodna knjižnica 8. zvezek. V Ljubljani 1923. Povest o sedmih obešenih je posvečena spominu velikega Tolstojca. V njej so popisani z veliko napetostjo zadnji trenutki petih revolucionarjev in dveh zločincem predno jih obesimo. Tudi povest »Tema« je zajeta iz življenja revolucionarjev. Knjigo, ki se jako gladko čita, najtopleje priporočamo.

—k Najboljše novoletno darilo je Gospodinski koledar Jugoslovenske Matice za leto 1923. To darilo ima vse prednosti, ki ga sploh more imeti tako darilo. Prvič je poceni. Drugič je praktično, ker je vsaki gospodinjici neobhodno potrebno, tretjič je zabavno, ker ima lepo vsebino, četrtič je vzgojno, ker vzgaja k varčnosti, petič je domoljubno, ker uči, kako ustvariti prijeten dom, šestič je patriotično, ker uči ljubezen do zatiranih, sedmič je karitativno, ker je čist dobriček namenjen za neodrešene brate itd. Vse prednosti združuje to darilo, samo kupujte ga in šteli boste sami do deset in še naprej!

—k Pevski koledar za l. 1923. »Zveza slov. pevskih zborov« se je odločila vključiti ogromnim stroškom letos izdati svoj koledar »Pevski koledar«. Po vsebini in obliki upamo, da smo ustregli našim pevcem in pevkam, kakor tudi vsem ljubiteljem slovenskih pesmi. Poleg običajnega koledarja prinaša koledar kratke in markantne sestavke o Foersterju, Vilharju, Steletu, o jubilejih Glasbene Matice, g. Hubada in g. Dražila ter pregled delovanja »Zveze«, da se vsak pevec seznanj z namenom in pravili »Zveze« so ta ponatisnjena v koledarju. Posebnost »Pevskega koledarja« pa so vrlo posrečene karikature naših priznanih in poznanih pevskih delavcev: gg. Hubada, Dražila, Adamiča in Prevleca, ki jih je narisal France Podrekar. Moralna dolžnost vsakega zavednega pevca in pevke je, da si naroči ta koledar.

—k V zvezi s Pevskim koledarjem so izšle karikature zgoraj imenovanih gg. tudi, kot razglednice, na finem chrom papirju in jih cenjenemu občinstvu prav toplo priporočamo v nakup.

—k Sem Benelli: Okrutna šala. (Cena della beffe). Poslovenil Alojzij Gradnik, Ljubljana 1922. Natisnila in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Str. 153, cena 22 Din. — Sem Benelli je eden prvih pesnikov moderne Italije. Pri nas je bil doslej najbolj poznan po svoji prekrasni žalozgri »Ljubezen treh kraljev«, ki so jo igrali pred leti z velikim uspehom tudi na ljubljanskem odru. Znani naš pesnik in prevajalec dr. Alojzij Gradnik je storil gorov prav zaslužen delanje, da nam je prevedel sedaj že zgoraj navedeno sem Benellijevo delo, ki je eno njegovih najboljših. Prevod je lep in gladek, založništvo je pa poskrbelo za elegantno zunanjo opremo; zato delo, ki ga bodo igrali baje še letos tudi na ljubljanskem odru, prav toplo priporočamo.

—k Antologija savremene jugoslovenske lirike. Izdala dr. Mirko Deanović in Ante Petrović, Split, 1922. Str. 336. Izdajati antologije je vedno zelo riskantna zadeva, kajti vsaka antologija je vedno produkt osebnega okusa. Č. jo sestavlja pesnik, ne bo zadovoljila literarnega historika, če jo pa uredi ta, pa ne bo zadovoljila pesnika, a če jo uredi povprečni knjižni konsument, pa navadno ne bo zadovoljila nobenega. Tako je tudi s tole »Antologijo savremene jugoslovenske lirike«. Srbi so jo kategorično odklonili (glej Mtsao, knj. X. str. 1791), Hrvatje so z njo nezadovoljni in tudi mi Slovenci je ne moremo baš hvaliti. Prvič je že samimisel sestaviti antologijo »savremene jugoslovenske lirike« precej drzna, ker take lirike doslej še — ni. Obstojala je srbska, hrvaška in slovenska lirika, ki so se v preteklosti popolnoma različno, pod

popolnoma različnimi vplivi in nosijo zato seveda tudi diametralno različne odznake ter jih je popolnoma nemogoče spraviti v kakšno količko zaokroženo celoto. Drugič sta vzela sestavljalca odločno preobširno dobo, kajti to ni »savremena« srbsko - hrvaška - slovenska lirika, temveč vsa novejša lirika od vseživ realizma dalje (slovensko pričena je srbohrvaška literatura domačega popolnoma neznanja, zlasti pa še podedelškemu učiteljstvu, ki nima nobene prilike, da bi se z njo seznanilo. Ta antologija pa daje neinformiranemu bralcu vendarle popoln pregled vseh najvažnejših imen zadnjega pol stoletja z izborom pesni dotičnikov in mu nudi v prilogi skrbno sestavljen pregled najvažnejših pesniških zbirk posameznih jugoslovenskih literatur, tako da bo služila veliki večini kupcev brezdvomno kot zelo dobrodošla priročna knjiga. Vodila bo njihove prve korake v lepo srbsko in hrvaško literaturo, ki bi ji moral danes saj v glavnih potezah poznati vsak naš inteligent. Zbirko torej zlasti učiteljstvu prav toplo priporočamo, posebno ker je knjiga za njen obseg in njeno upremo več kot cenena. — E.

Naša gospodarska organizacija.

—g Darila učiteljskemu domu v Mariboru: Obveznice 7% drž. inv. posojila (s kuponji od sept. 1922. naprej): Rehar Marija, učit. Maribor, 1 à 100 Din, Miklič Julija in Minka, učit. Gomilsko, 2 à 100 Din = 200 Din (zadnji dve kot »božično darilo«; kje je še več takih božičnih daril?) Skupaj z zadnji izkazanimi doslej 48 obveznicami à 100 Din = 4800 Din. Iskrena hvala! Še je prilika za novoletna darila.

Iz naše stanovske organizacije.

Gibanje okrajnih društev v Sloveniji.

— OKROŽNO UČITELJSKO DRUŠTVO MURSKA SOBOTA vrši svoje glavno zborovanje dne 4. jan. 1923 točno ob 10. v Murški Soboti. Na dnevnem redu so razen številnih nužnih zadev volitve novega dr. odbora, dr. funkcionarjev i. dr. Vsaško pridri pripravljen kot zainteresiran bralec naših listov.

— UČITELJSKO DRUŠTVO ZA KONJIŠKI OKRAJ IMA SVOJ REDNI OBČNI ZBOR v četrtek, dne 4. januarja 1923 ob pol 11. uri v deški šoli v Konjicah s sledečim vzoredom: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Dopis. 3. Poročilo odbora. 4. Volitev novega odbora. 5. »Razvoj slovenske drame«, predava tov.ica M. Požnjeva. 6. Slučajnosti. Udeležba je obvezna za vsakega člana. Društvena odborova seja se vrši istotam pol ure pred občnim zborom. Tov.ica blaginčarka opozarja glede članarine zadnje zamudnike, da store tudi v tem oziru svoje dolžnosti.

— UČITELJSKO DRUŠTVO ZA ORMOŠKI OKRAJ JE OB DOBRI UDELEŽBI ZBOROVALO dne 9. novembra 1922 v Ormožu.

Pozdrav. Društveni predsednik nadučitelj Jos. Raišp je v svojem iskrenem pozdravu naglašal slovo, ki naj vlada med učiteljstvom ene šole, in se naj nikdar ne kaže na zunan, da je ni. Josip Sinko. Predsednik se spomni ustanovnika našega društva, Josipa Sinka, ki je umrl star 72 let dne 23. avg. t. l. v Središču. Bil je najprej učitelj, potem je zapustil naš stan, bil nad 20 let župan središki, potem župan-starosta, ravnatelj dolga leta načelnik krajnjega šolskega sveta, podpredsednik Narodne stranke na Štajerskem, načelnik posojilnice v Središču. Umrl je bil neupogljiv v bojih za jezikovne pravice našega naroda pod krutim bivšim avstrijskim režimom. S pokojnim Sinkom je legla v grob ena najmarkantnejših oseb naše politične zgodovine na Štajerskem, zlasti pa je leglo v grob skoro pol stoletja bogate zgodovine središkega trga. Kot pravi narodnjak se je vedno rad shajal s svojimi nekdanjimi stanovskimi tovariši, ter bil tudi na naši štiridesetletnici leta 1914. Veličastnega pogreba se je udeležilo mnogo članov našega društva, tovariš ravnatelj Anton Kost pa je imel poslovljni nagrobni govor, v katerem je slikal gospodarsko in politično delovanje pokojnikova.

Poročili: a) o pokrajinski skupščini UJU dne 3. in 4. septembra 1922 na Bledu je poročal tovariš ravnatelj Kost, b) o državni skupščini UJU v Sarajevu v dne 20. do 22. oktobra 1922 pa okrajni šolski nadzornik Pavel Fléré. Predavanje o duhovni organizaciji učiteljski šolskega nadzornika P. Fléréja je bilo z občnim zadovoljstvom sprejeto, ter tudi predlog, da se preide h konkretnosti in osnuje v okviru učiteljskega društva pedagoški krožek. Sklepi: a) Poverjeništvu UJU naj predlaga oddelku za uk in bogocastje, da se golenci učiteljski tudi vadijo v uradovanju šolskih vodstev. Učiteljska naj dobe v to svrhu dopise okrajnih šolskih svetov — šolskim vodstvom, in jih naj obravnavajo v hospitacijskih konferencah. Dogaja se, da pride mlad učitelj na enorazredno in ne zna sestaviti poročila. b) Društvo pristopi korporativno k Učiteljskemu domu v Mariboru in Jugoslovenski Matlici. c) Šolski vodja pobere mesečno društvenino, ter udinjo za Učiteljski dom v Mariboru, Jugoslovensko Matico in Ciril-Metodovo družbo, ter pošlje ta skupni znesek po pošti položnici Okrajni posojilnici v Ormožu, kjer se otvori za naše društvo tekoči račun. d) Naj se zglase pevci, ki bi hoteli sodelovati pri pevskem zboru do 1. februarja 1923; ker se važe ob priliki zborovanj niso obnesle, bo vsak mesec ena pevška vaja izven zborovanja. Dan in uro ho določiti pevovodja tovariš Dom. Serajnik.

Novi udi. Na novo so pristopili: Papst Richard, učitelj in Marija, učiteljica v Ormožu, Viktor Srečko, učitelj v Središču, Leman And. učiteljica v Središču, Miklavc Franjo, učitelj na

Rumeču, Mlinarič Zinka, učiteljica v Središču in Andrejka Urška, učiteljica pri Sv. Lenartu.

Prihodnje zborovanje in občni zbor se vrši meseca februarja v Ormožu.

Debata je ubrala praktično smer in se počela z vprašanjem organizacije nadaljne pedagoške izobrazbe potom našega pedagoškega krožka, kojega naloga mimo drugega bo, da pride na dnevni red slehernega zborovanja kratak referat o kakih znamenitih knjigi, zanimajoči nas kot vzgojitelje in kulturne delavce. Hočemo, da si vsak od nas nabavi polagoma ročno knjižnico izbranih del strokovne vsebine iz svetovne književnosti.

Nekaj praktičnih mišljav in nasvetov iz vrtnarstva z ozirom na posebne prilike v Meziški dolini je podal tov. Košir, zajemajoč iz svojega bogatega strokovnega znanja in sprožil misel o šolski razstavi v prihodnji jeseni, ki bi se je udeležila šolska deca. Priprava se je poverila majhnemu odboru strokovnjakov. Sprejet je bil predlog, da se naše poverjeništvu pozove, da poskrbi, da se zakonitim potom zajamči vsakemu učitelju na kmetski pravica do primerno velikega zemljišča za vrtnarske namene in tudi možnost strokovne izobrazbe.

Poročilo o blejski skupščini je podal tov. Möderdorfer. — Sprejete resolucije so bile odane pov. UJU.

— UČITELJSKO DRUŠTVO ZA MEZIŠKO DOLINO JE IZZA POČITNIC PRVIC ZBOROVALO 23. novembra v Prevaljah ob skoro polnoštevni udeležbi. Vajeni smo vročih debat, a tako viharnega zborovanja kot topot še ni bilo z lalka.

V svojem poročilu je predsednik omenil mimo drugega pridelitev šol v Libelcih in Tunelu vsled razmejitve in kot nevesel političen pojav na meji shod SSL pri Sv. Križu nad Dravogradom, kjer se je udrhalo po učiteljstvu radi znanih blejskih resolucij. Dotaknil se je tudi član-ka prof. Ozvalda v Popotniku in njegovih očitkov radi duševnega mrtvila v naših vrstah in mu je deloma pritrdil, a hkrati njegove konkluzije v pogledu na našo zahtevo po akademski izobrazbi, ki jo vendar ne zahtevamo zase, ampak za naš naraščaj. Tudi je zavračal prengljen in zgrešen sklep iz dejstva, da se učiteljstvo ni odzvalo pozivu k sodelovanju od strani akademskega socialno-pedagoškega krožka, ki nam je vrgel neko akademsko kost, da jo glodamo, ko komaj utegnemo sproti zavzetim stališče napram dnevno se porajajočim važnim narodnozgodovinskim in kulturnim problemom.

O našem stališču v šolsko-retornih in vzgojnih vprašanjih je predaval tov. Mlačnik. Ta vsekakor presplošna tema je bila kakor znano, na dnevnem redu blejske skupščine.

Vodilna misel lepega Mlačnikovega predavanja, vsebinsko prebogatega, da bi se dalo kratko posneti, je bila: Okoriščajmo se z iskustvi in stremiljenj modernega pedagoškega sveta, prenesimo brez slepega posnemanja, kar je trajne vrednosti, na naša tla, a naš cilj bodi, da s skupnim delom praktičnih in idejnih delavcev ustvarimo svoj lasten ideal narodne šole kot središnje točke bodoče duhovne, kulturne in gospodarske zajednice naše kmetske občine.

— SLOVENJBIŠKO UČITELJSKO DRUŠTVO JE ZBOROVALO v četrtek dne 14. decembra 1922 v Slovenski Bistrici ob precejšnji udeležbi.

Svojo odsotnost so takrat opravičili samo trije člani. Makolčan, kje ste ostali?

Tovariš predsednik se v svojem pozdravnem govoru spominja obletnice nesrečne rapalske pogodbe in četrte obletnice našega narodnega ujedinjenja. Glede našega gmojnega položaja omenja, da moramo zainteresirati vse faktorje, uveriti jih moramo, da je naš stan toliko vreden kot volaški, da baš naš stan koristi naši državi najmanj toliko, kolikor ji koristi dobra armada.

Le tedaj, ako bodo merodajni krogi o tem prepričani, le upati na zboljšanje našega gmojnega stanja.

Pozdravlja mariborske goste, tov. ravnatelja Humeča in tov. nadučit. Kožuha s soprogo in nova člana našega društva, tov. Marico Koželjevo in tov. Franca Ferluga, oba iz Črešnjevca.

Ker je zadnji zapisnik že itak znan, preide tovariš predsednik k objavi dopisov. Z ozirom na dopis U. D. v Mariboru lavi, da pristopijo k temu prekoristnemu društvu vsi člani, članarina se pobere istočasno z društveno članarino. Ena tovarišica in dva tovariša so darovali obveznico državnega posojila U. D., zeleti je, da bi imeli mnogo posnemovalcev.

Prečitava se tudi dopisa UJU pov. Ljubljana in mariborskega učiteljskega društva glede volitev zastopnikov v višji šolski svet.

Ker je tov. predsednik zadržan, se udeležiti tozadevne seje širšega sosveta v Ljubljani tov. Rainer.

Kot tretja točka dnevnega reda sledi predavanje tov. ravn. Humeča — risanje kot jezik. S tem predavanjem je predavatelj dokazal v treh primerih — življenska pot rjavega brošča, kako nastane toplotmer in nevlhta —, da je v mnogih slučajih risanje tako močan jezik kakor je naša govornica. Pokazal nam je pot, ki koristi učitelju in učencu, prvemu, ker si na ta način olajša delo pljuč ter ga prenese na roko, učencu pa, ker bo po tej metodi uporabljal vse čute.

Učiteljstvo je z napeto pozornostjo sledilo predavatelju ter se mu oddolžilo z živahnim ploskanjem.

Pri slučajnostih se določi, da se vrši občni zbor prvi četrtek meseca februarja.

Tov. ravnatelj Humeč opozarja učiteljstvo, naj ne čita samo Radovanovičeve brošure »Unifikacija i reforma osnovne nastave«, temveč tudi Lokasov »Kratka osvrt na raspravu gosp. J. Radovanoviča«, da se premosti vrzel, ki je nastala med osnovno in meščansko šolo. H koncu na kratko ocenjuje Jančičevo »Najnovejše risanje v ljudski šoli« ter jo toplo priporoča.

Tovariš predsednik želi vsem zborovalcem srečno novo leto ter zaključil zanimivo zborovanje.

Pri popoldanskem prijateljskem sestanku je tovariš Kožuh nabral 50 Din za U. D. v Mariboru.

— SAVINJSKO UČITELJSKO DRUŠTVO ZA VRANSKI OKRAJ je zborovalo 7. dec. t. l. na Gomilskem. Tovariš predsednik pozdravlja vse navzoče in otvori zborovanje. Zapisnik zadnjega zborovanja se prečita in odobri.

Dopis. Vladni svetnik g. dr. Žužek iz Celja se zahvaljuje za poslano mu častitko k najvišjemu odlikovanju. — Tov. Jančič iz Ptujja je poslal na ogled knjigo: »Najnovejše risanje v li. šoli«, ki jo je sam založil ter prosi, da bi se zglasilo kolikor mogoče dosti naročnikov. Knjiga se priporoča. Razmotrival se je dopis UJU, Poverjeništvu Ljubljana z dne 18. nov. 1922, glede zastopnikov v višji šolski svet. Dopis se je vzel

na znanje. Za sejo širšega sosveta UJU so se podale zastopniku primerne direktive.

Predavanje. Tovariš Dominko je predaval o čitanju na osnovni šoli. Predavanju so člani pazljivo sledili. Zeleti bi bilo, da bi se taka predavanja vršila večkrat. Tovariš preds. se mu je zahvalil.

Predlogi. Tov. Zotter predlaga društvo se naj priključi sklepu »Celjskega učit. društva«, ki zahteva, da se odpravijo Matični listi. Predlog je bil sprejet. Tov. Loparnik predlaga, da naj ostanejo Izkazi o šol. napredku še nadalje. Sprejeto. Na predlog tov. predsednika se priključi naše društvo resoluciji Okr. učit. društva v Murški Soboti, ki zahteva uvedbo strogo kreditistične vzgoje v naše šole.

Sklepe se, da se bo vršil prihodnji občni zbor meseca marca na Gomilskem. — Glasom pojasnila Zdravstvene uprave v Celju je smatrali zahtevana poročila o stanju dece je za provizorična. V kraji, kjer ni zdravnikov, odgovoril poročevalec po svoji vesti brez odgovornosti za pravilnost poročila.

— UČITELJSKO DRUŠTVO ZA MARIBOR IN BLIŽNJO OKOLICO je zborovalo v torek, 5. dec. 1922 ob 3. (15.) v deški mešč. šoli.

Po običajnem pozdravu predsednika častita ta vsem tovarišem in tovarišicam, ki so v jesenskem roku prestali izpit in preide k dnevnem redu.

1. Obravnavajo se došli dopisi, med njimi zlasti oni UJU radi volitev zastopnikov v višji šolski svet, kateri se tudi izvolijo.

2. V enournem krasnem predavanju nam je podal tov. Hergouth sliko Mariborskega okraja iz geološkega stališča. — Za svoje res mojstrsko sestavo je žel predavatelj zaslužen aplavz.

3. Pri slučajnostih se je sklenilo, 1. da pristopi društvo korporativno k »Društvu učiteljskega doma v Mariboru. 2. V »društvo najemnikov« odpošlje društvo kot zastopnika tov. Tusača.

3. V odsek »Učiteljskičnikov« se volita tov. Mirko Kožuh in tov. Milka Bračičeva.

4. Izreče se najlepša zahvala »Rezervnemu skladu poverjeništvu UJU v Ljubljani za poslani znesek 250 Din za bolno tovarišico ter se sklene, da se bo agitralo in podpiralo ta sklad, kolikor bo v naših močeh.

— LJUBLJANSKO UČITELJSKO DRUŠTVO je zborovalo 18. nov. 1922 ob običajni uri na St. Jakobski šoli.

Predsednikovo poročilo je obsegalo kratak pregled zabavnih večerov, katero je društvo priredilo.

Nato je podala tov. gospa Engelmanova izčrpno poročilo o vtihih in najnovejših kulturnih institucijah po Čehoslovaški republiki. Krasno je popisala svoje potovanje iz Beograda preko Ogrske v Bratislavo (Požun), nato v Brno in končno v zlato Prago. Vse povsod je z živo besedo orisala in opisala znamenite humanitarne zavode, njih notranji ustroj in aparat, predvsem delovanje Rdečega križa in njegovih nalog po tej hudi svetovni vojni, ko še vsa Evropa boleha in je podobna ogromnemu bolniku. Vmes pa je vpletla posamezne znamenitosti mest in pokrajin, njih naravno krasoto in zgodovino, a pred vsem tudi šege in navade naroda, to je preprosti seljakov. Predavanje nas je seznanilo z visoko stopnjo češke kulture, z organizatorično silo Čehov ter njih nevpogljivo voljo, stremeti in doseči isto stopnjo omike kot jo ima zapad. Tudi na tem polju bi se morali učiti pri njih. — Za svoje temeljito predavanje je žela govornica burno odobravanje.

Slučajnosti. Priporoča se knjiga: Ivo Jančič: »Najnovejše risanje v ljudski šoli« v nakup. — Glede nabave cenejših živil za državne namene se sklene poslati vlogo na Višji šolski svet, naj ona izposluje, da dobe cenejša živila tudi samci brez lastnega gospodinjstva. — Končno se društvo priključi sklepu ptujškega učiteljskega društva, naj UJU izposluje izvršilno naredbo k zakoniku, da dobi učiteljstvo stanarino in ogrev. a funkcijske doklade šolskim voditeljem naj se zopet izplačujejo ter naj bodo Višji šolski svet dosleden v svojem poslovanju.

S tem je bil dnevni red izčrpan in predsednik zaključil nato zborovanje.

Srečno in veselo

novo **1923** leto!

Uredništvo in upravnništvo »Učiteljskega Tovariša«.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

—In Poročilo 50letnice »Glasbene Matice« smo morali odložiti za prih. številko.

Tiska »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani. Odgovorni urednik: Franc Štrukelj. Last in zal. UJU — poverjen. Ljubljana.

RAZPIS UČITELJSKIH SLUŽB V STALNO NAMESTITEV.

1. Št. Iij pod Turjakom, 4 razr., nadučiteljska služba s prostim stanovanjem;

2. Pameče, 1 razr., služba za šolskega voditelja s prostim stanovanjem;

3. Podgorje, 2 razr., nadučiteljska služba s prostim stanovanjem;

4. Št. Vid nad Valdekom, 1 razr., služba za šol. voditelja s prostim stanovanjem.

Pravilno opremljene prošnje je vlagati po predpisani službeni poti do dne 25. januarja 1923 pri dotičnih krajnih šolskih svetih.

Okrajni šolski svet Slovenjgradec, dne 22. decembra 1922.